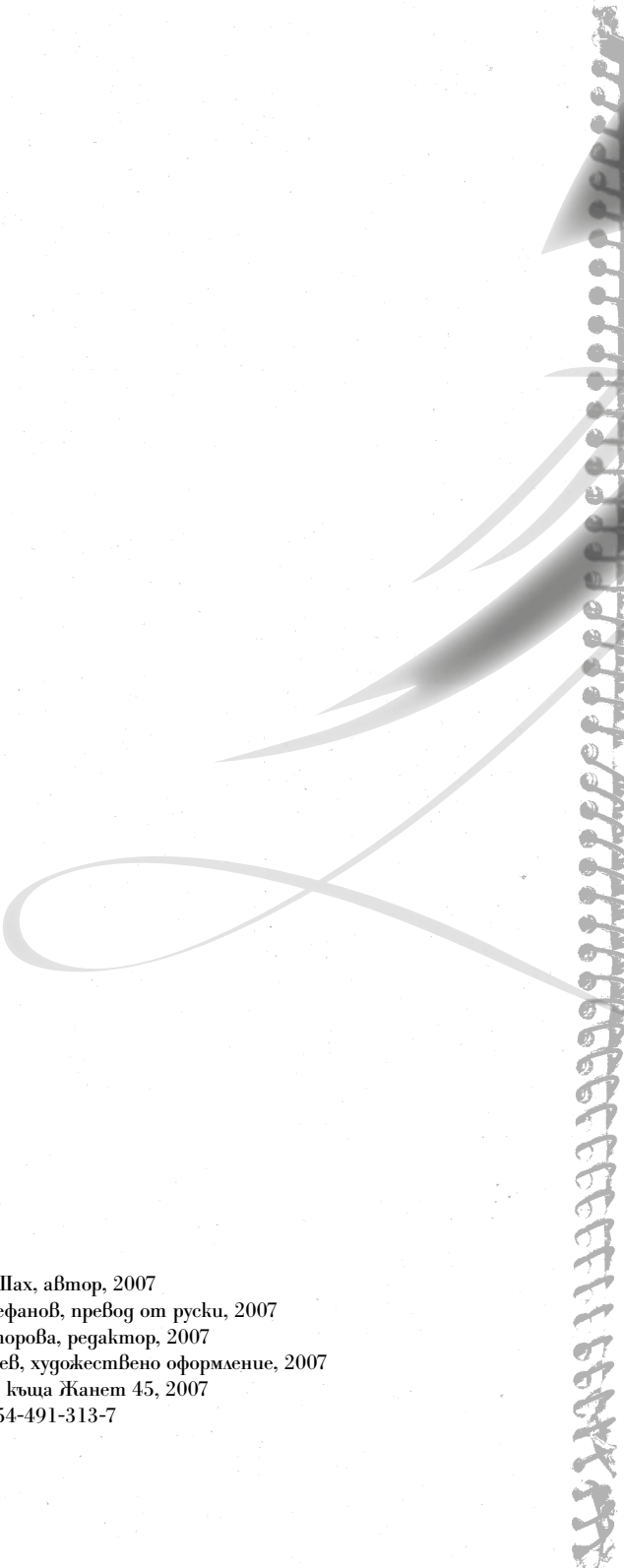

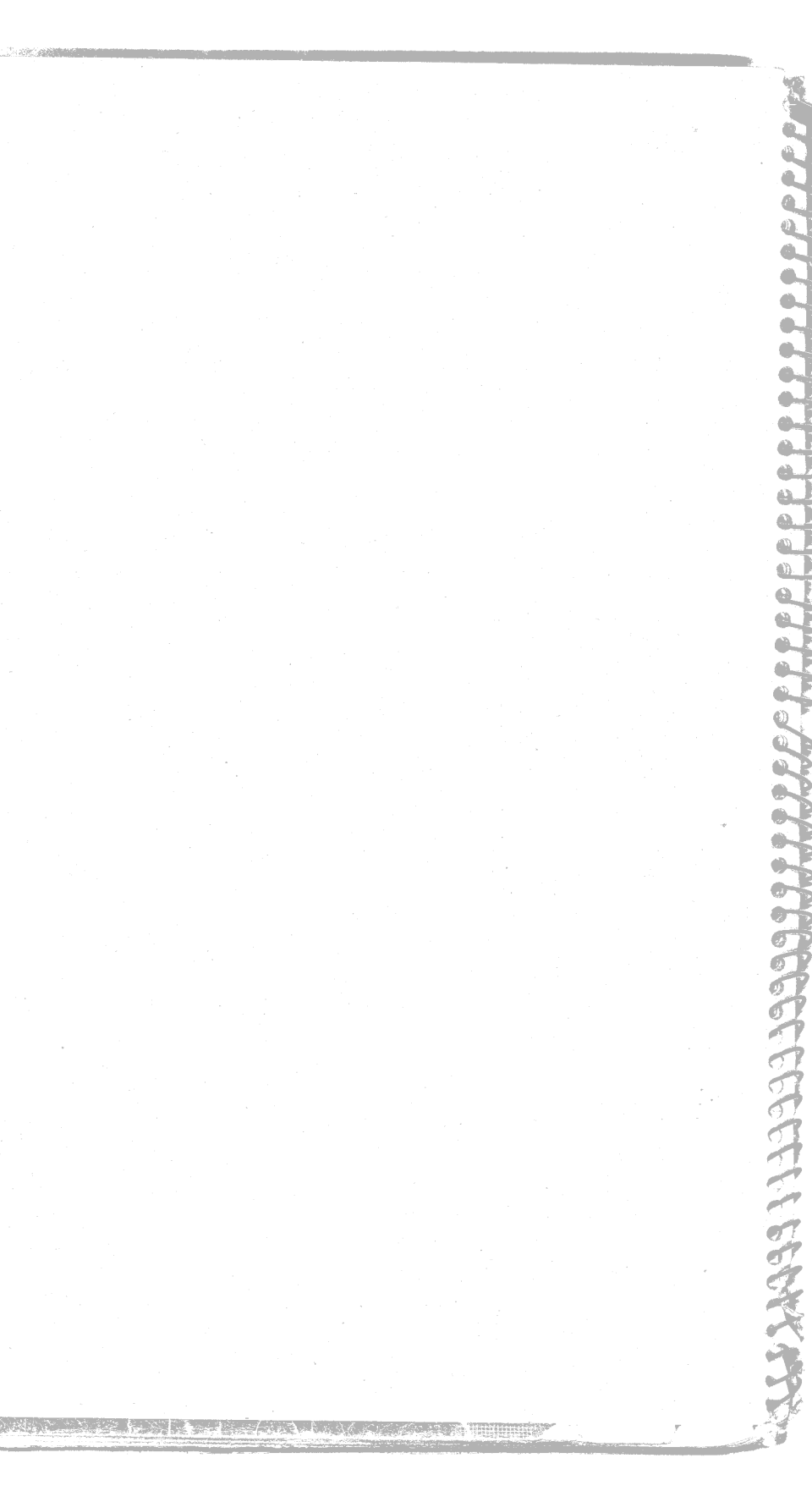
...Боже, тъй от Тебе се боя,
че от страх забравям да Те тача!..

Анна Саег-Шах

-
- © Анна Саед-Шах, автор, 2007
© Първан Стефанов, превод от руски, 2007
© София Несторова, редактор, 2007
© Христо Гочев, художествено оформление, 2007
© Издателска къща Жанет 45, 2007
ISBN 978-954-491-313-7

Анна Саег-Шах (Пътека от звуци)

п о е з и я

УНИКАЛНА СЪДБА, УНИКАЛНА КНИГА

Това прилагателно, два пъти повторено от мен, изобщо не е гаранция за художествена уникалност, но за уникалност на авторовия характер – гарантирам. Работата не е в изключителността на биографичните обстоятелства – малко ли хора са имали съдби къде-къде по-фантастични! – но много герои на най-интересни приключения, когато сами разказват за тях, ни изглеждат твърде неинтересни хора. Тук случаят е друг. Приключението, избрало за своя героиня ученичка от девети клас, не се е излъгало: тя се е оказала достойна за него и от ученичка се е превърнала в летописец на битката за собственото си утвърждаване. След като на празник на изкуствата в парка „Горки“ главозамайала един знатен младеж от чужбина, тя завършила училище като майка и жена. В нейна-

та атестация за зрялост се появило странно фамилно име, дошло сякаш от приключенските романи със сюжет на фона на старинни полуразрушени дворци, оплетени в лианите на джунгли.

Но Непал се оказал по-различен от Индия на Райдер Хагард и Киплинг. Анна попаднала в мюсюлманско семейство. Изобщо онава, което отдалече ни изглежда романтично, вътре в собствения си бит губи ореола на тайнственост, понеже всички задължителни ритуали се превръщат в скука, особено ако у човек не съществуват хипнотизиращите привички от детството.

За девет години „непалски“ живот Анна с двете си дъщери бяга четири пъти в родината и последния път – успешно и вече необратимо.

Коментирайки нейната повест „Смъртта на пионерката“, преди няколко години написах: „Тази трагедия е много по-дълбока от историята на „интернационалните“ девойки, защото това е самопродажба не за пари, а просто за нови впечатления, които дано да бъдат по-добри от раздиращата душата скука, от кашата, от назидателните поучения... Това е порив към свободата от света на суката, оказал се нова скука – още по-отвратителна...“

А стихотворната книга на Анна Саед-Шах, не крия това, ме порази. Тъкмо защото този нейн пети по ред опит за бягство – в поезията – се е оказал пробив към истинската свобода. Стиховете:

*...Боже, тъй от Тебе се боя,
че от страх забравям да Те тача! –*

са феноменални със своята едва ли не Хайямовска лаконичност и с Тютчевския си трагизъм.

Стиховете за мъжа, който спи до жената – безпомощно, но и плашещо едновременно:

*Защо е тази твоя жалост
и тази животинска стръв
към малкото?*

*И докога
туй „хрррр!...“ – плашило за Врага,
и бягството под одеялото?*

Това е за пръв път произнесена гласно изповед на стотици хиляди обезимлени от съдбата жени, така изплашени от нас, мъжете.

Анна Саед-Шах ни е върнала гласа чрез своите уста.

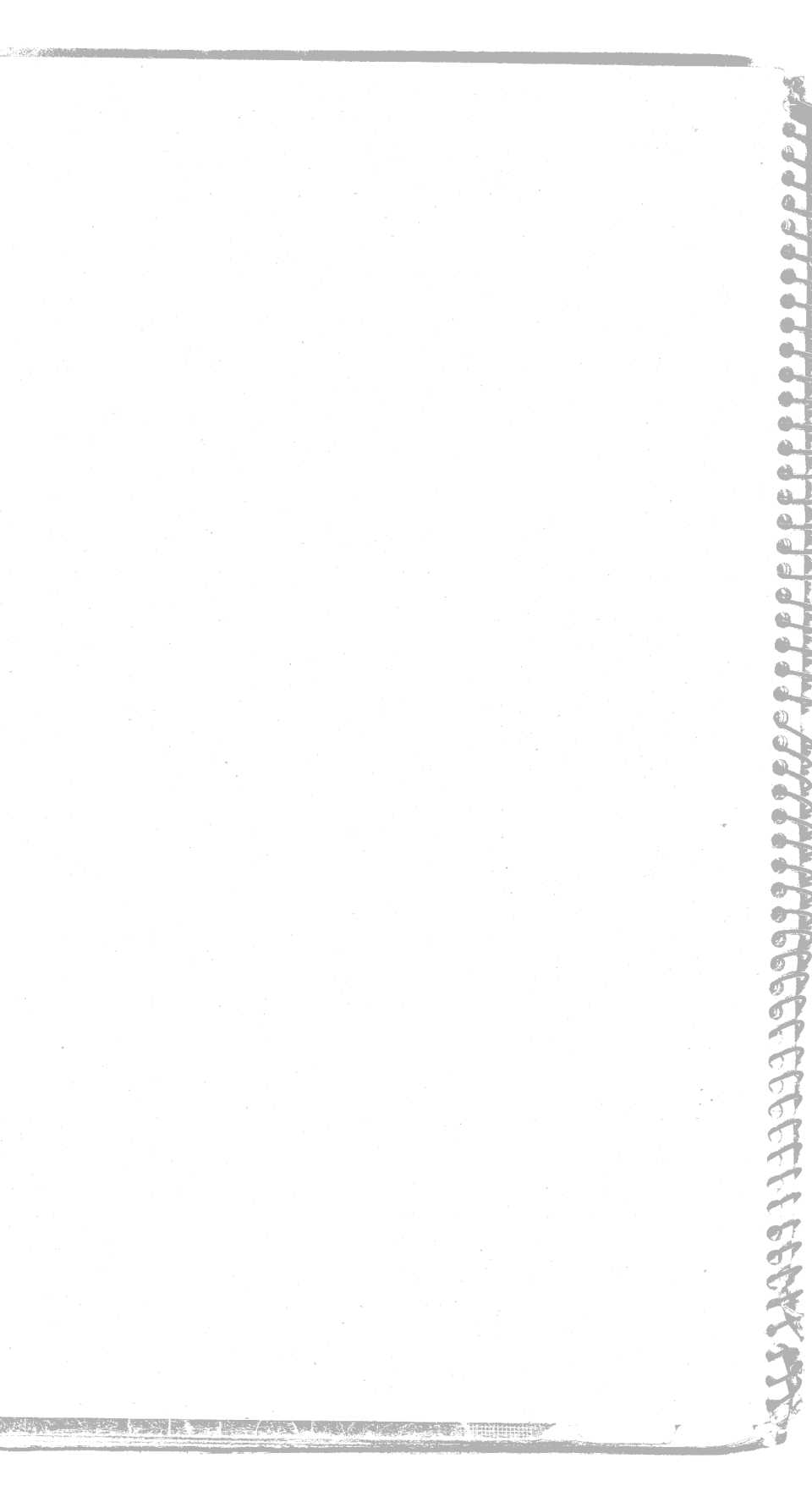
В тази книга (редом с някои още неуверени стихове) – на фона на днешно-

то масово бягство на стихотворците от изповедта – и на пробиви към пълна откритост, която ни възхищава със своята храброст.

Но освен безстрашието да се изповядва, Анна притежава и виталното разбиране за това, че понякога трябва „достойно да се замълчи“. Тук напълно съм съгласен с Разсадин, който писа, че Анна „домълча“ до стиховете си. Поезията стана за нея онзи Непал, в който тя замина също от скука, но от който вече не може да избяга. Кой знае обаче защо ми се струва, че на нея ѝ предстои нов период на „домълчаване“ до нещо, още неизвестно и на самата нея.

Евгений Евтушенко

ПОЕЗИЯ

10_11

...

Познах и краха, и успехите.
Любов. И кучета. И страх...
Мен ме посрещаха по грехите,
а ме изпращаха без тях.

Нима да плача? Без капризи!
И свила на юмрук сърце –
по стълбите небрежно слизам
почти с тържествено лице.

ЖЕНА

Обидно: обедът без Вино,
без гости – да ти се отще;
подбити ноктите до синьо,
ръцете – свехнали и те.

И от заплата до заплата
се нижат дни със привкус лош.
А под савана на халата
трепери лепкава среднощ.

12_13

...

Поиска си я ти. Наградата.
О, нощ, не угвай, имай жал!
Една жена, почти порядъчна,
сега порядъчен парцал.

Ще се събудя все тъй хубава
и, изпреварила срама,
ще кажа: „Не във теб съм влюбена.
И съдник ще съм си сама!“

КРАЯТ НА ОСЕМДЕСЕТТЕ

На В. Коротич

За да забравим тези подлещи –
заравяха ги с почести във Кремъл.
Догето перестроечното време
не разлюля и църкви, и дворци.

Възкръсваха гуша подир гуша
по белите листа като по чудо...
А ние обикаляхме пеша
редакциите в трескава възбуда...

На новия рубеж онези пак
при нас за съглашение ще свърнат.
Познато ни е туй. И още как!
Дано успеем да не се озърнем.

14_15

...

Боря се с победите, не спя.
И заравям загубите в зрача.
Боже,
тъй от Тебе се боя,
че от страх забравям да Те тача.

СЪДЪРЖАНИЕ

*Уникална съдба, уникална книга –
увод от Евгений Евтушенко...* 5

***Познах и краха, и успехите...	11
Жена	12
***Поиска си я ти...	13
Краят на осемдесетте	14
***Боря се с победите...	15
Стълбищна площадка	16
***Няма кой прег дома ти да спре...	17
***Ах, след адските ноци в рая...	18
***Окъсяват полите...	19
***Във полунощ ще се събудя...	20
***И ти човешки образ имаш...	21
***Ще измамя света...	22
Самота	23
***Жената на моя приятел...	24

Роман в четиристия

1. ***От загубите му олеква на добряка...	27
2. ***Домът ни с гъх на гъби Вкусни...	28
3. ***Сещам как, като враг...	29
4. ***Шом потъна в презъдката ти...	30
5. ***Захвърли ме...	31
6. ***Вярвам, вярвам – отиваш си...	32
7. ***Вместо планини – мъгла се мярна...	33
8. ***И за да няма загуби обсебвачи...	34
9. ***Не, не ме измъчва жал...	35
10. ***Срещнахме се...	36

Докаато чета Цветаева

1. ***Звездите първо призова...	37
2. ***Как те молах с отчаян жест...	38

***Вечерта – тиха спирка...	39
***С годините не спират...	40
На приятелката поетеса	41
***Южни ноци...	42
***Безбрежен плаж...	43
Възвращенка	44
***Че такъв е, какво да говорим...	45
***Крачат враните по стрехите...	46
***Помня твоего глухо съскане...	47
***Има само една неизбежност...	48
***И пак е утро...	49
***Все ми казваш каква съм земна...	50
***Е, заряза ме ти...	51
***Живея в края на града...	52
***Аз имам среща...	53
***В гушата суховеи гори...	54
***Вече сме заедно...	55
***Свободна жена?...	56
<i>Библиографска бележка...</i>	57

Анна Саед-Шах
ПЪТЕКА ОТ ЗВУЦИ
Стихотворения

Преводна
Първо издание

Превод от руски: *Първан Стефанов*
Редактор: *София Несторова*
Художествено оформление: *Христо Гочев*
Коректор: *София Желева*

Формат 70/100/24
Печатни коли 3.75

Предпечатна подготовка:
„Студио Стандарт“ ЕООД
Пловдив, тел. 032/60 90 50

Печат: Полиграфически комплекс „Жанет 45“
Пловдив, бул. „Ал. Стамболийски“ № 9,
тел. 032/60 90 90

„Издателска къща Жанет 45“ ООД – Пловдив
бул. „Ал. Стамболийски“ № 9,
тел./факс: 032/60 90 60

ISBN 978-954-491-313-7